

„Tavas van, tavasz van, gyönyörű tavasz” ... (József Attila)

Bővizű források, nyiladozó erdei virágszőnyeg és végre a várva várt kellemes tavaszi napsütés fogadta a Miskolc Városi Diáksport Szövetség és a B.-A.-Z. Megyei Természetjáró Szövetség által 2013. április 12-re közösen szervezett túra résztvevőit. Ez alkalommal is a Bükk hegység újabb csodálatos részeit fedezhették fel az aktív szabadidő eltöltésére kiéhezett túrázni vágyó diákok és kísérő felnőttek csapatai, akik idén harmadik közös túrájukat tölthették együtt a választásuktól függő rövid, vagy hosszú útvonalon.

A 13,5 km-es hosszabb túrára az Andrassy Gyula Műszaki Középiskola diákjainak 22 fős csapata vállalkozott Molnár Péter kísérő tanáruk, valamint a Természetjáró Szövetség túravezetőinek – Bernáth Marietta és Fekete Tibor - vezetésével. A lillafüredi kisvonatállomástól induló túra első néhány száz méteres szakaszát aszfalton kellett megtenni a résztvevőknek, mivel a Hámori-tó végén lévő gát tetején átbukó Garadna-patak meghiúsította volna a jelzett turistaúton való száraz lábas átkelést. A kedvét azonban ez sem szegte senkinek, hiszen a tó jobb partján haladva az üde zöld színű vízfelület még nagyobb részét láthatták be a túrázók. Aztán a csapat bevehette magát végre a Lencsés oldalában kaptató erdészeti útra. Az útbevigásban jobbra az agyagpala kőzet kísérte az utat, balra a tó felett áttekintve pedig az Eszperantó-forrás kisebb vízesésszerűen aláúduló tömegének látványa ragadta meg a szemlélődőt. Tovább kapaszkodva érkeztek meg a túrázók előbb a Lencsés-forrás fakadásához, majd a Lencsés-nyeregbe, ahonnan egy kellemes kis lejtős szakasz következett, melyről azután a Kaszás-rétnél a piros kereszt jelzés volt Csókás irányába az útvonalkísérő jelzés. Útközben a Dante poklának is nevezett Udvar-kő 20 m mély szakadéktöbre szólított megállásra, hiszen ezt a hazánkban is egyedülálló, felszakadt tetejű rombarlangot mindenképpen alaposabban szemügyre kellett venni.

A bátrabbak le is ereszkedtek a töbör aljára, ahol ideális mikroklímájának köszönhetően gazdag gomba- és mohatelep, páfrányvegetáció él.

A kis pihenő és a helyi „geoláda”, azaz természetvédelmi okok miatt itt „geotábla” megkeresését követően enyhén emelkedő úton érték el a diákok csókási pihenőjüket, ahol végre előkerülhettek az uzsonnás zsákok, frissítő italok.

A Csókás tábor területén ekkor már javában tízórazott a 10 km-es rövid túra több mint 90 fős csapata, akik a Garadna-völgyi Pisztrángkeltetőtől a Hárskútnál lévő Lendeczky-pihenő mellett - Garadnay Sándor, Kovács László és Kulcsár Sándor túravezetők irányításával- érkeztek első állomáspontjukra. A 21. sz. Általános Iskola

24 fős, a Miskolc-Szirmai Református Általános Iskola 18 fős, a Diósgyőri Szent Ferenc Római Katolikus Általános Iskola 25 fős, valamint a Szentpáli István Kereskedelmi és Vendéglátó Szakközépiskola 24 fős diákserege örömmel ereszkedett le a szélső töbör alján nyíló - a Bükk barlangjai túramozgalom egyik ellenőrző pontját is jelentő- Csókás-barlang bejáratához, hogy aztán felkapaszkodhasson a szintén a hely nevét viselő forráshoz, melynek erecskéje a lenti víznyelőben tűnik el.

Szinte hihetetlen – gondolhatták a gyerekek-, hogy a Csókási-barlang szűk bejárata mögött keskeny, többtermes, cseppköves labirintus rejtőzik.

A pihenő után a Soros-tebrek útvonala következett. A "hosszú" túrások ekkorra ugyan jó pár töbör mellett haladtak már el, azonban a látvány mégis különlegesebbé vált, amikor a csapat elején túrázók előtt kb. 20 méterre 10-12 fős őzcsapat keresztezte a Varbóra vezető aszfaltos utat. A sárga sávjelzés után jobbra betért az erdei ösvényre, melyet mindkét táv túrázó követtek, hiszen Csókástól a célig azonos útvonalon haladt a népes tábor. Kb. 2 km megtétele után az Andókút elnevezésű pihenőhely padjai, friss forrásvíze várta a túrázókat. A „geoládások” újabb igazolást szerezhettek, akik viszont a Bükk forrásai túramozgalmat szeretik teljesíteni, azok a Hárs-kút, Lencsés és Csókás-forrás kódjai után itt is begyűjthették a fellelt betűpárt. A vándorok szívesen maradtak volna még, hiszen ekkora még jobban felmelegedett az idő és egyre jobban élvezték a nap melegítő sugarait. Azonban messze volt még a cél.

Szükség volt az erőgyűjtésre, mert a zöld kör turistajelzésen folytatva az utat, igazi sárdagonyában volt része a túrázóknak. A szinte mindig nedves útszakasz most sem hazudtolta meg önmagát, a sárba ragadt bakancsokkal, csizmákkal nehéz volt a haladás. Azonban ez sem tartott túl sokáig és a zöld sávjelzésű útszakaszba való becsatlakozás előtt, már igazán kellemes erdei út kísérte a lépteiket. Még egy kis emelkedő a Keskeny-lyukra, hátrapillantás a Felső-Borovnyákon meredező radarállomásra, álmélkodás a tisztás leánykőkörcsin virágszőnyege láttán, majd a zöld kereszt jelzésen, 3,5 km lassú ereszkedés után örömteli érkezés a Majális-park célállomásra. Itt a Szinva-patak hömpölygő áradata tette még emlékezetesebbé a kipirult arcú és kellemesen elfáradt túrázók élményét, akik közül sokan már a májusi soron követő közös túra iránt érdeklődtek. A B.-A.-Z. Megyei Természetjáró Szövetség túravezetői erre természetesen örömmel készülnek, hiszen ha a túravezetőket hívják, mindig szívesen útra kelnek.

Miskolc, 2013. április 12.

Lejegyezte:

Bernáth Marietta, túravezető

B.-A.-Z. Megyei Természetjáró Szövetség